

vidua, & de verbo ad verbum inferta mentio habenda foret, tenores hujusmodi, etiam majores, & veriores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum infertis habentes, ad effectum omnium, & singulorum premissorum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 2. Aug. 1658. An.IV.
Datum Romae, apud S. Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die 2. Augusti 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CCII.

Ex Regest. in Secret. Brava. Constitutio super resignationibus dignitatum cum reservatione fructuum, & administrationis ad favorem resignationum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio, & dederit, ut super resignationibus dignitatum cum reservatione fructuum, & administrationis ad favorem resignationum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

§.7. CUM, sicut accepimus, in renunciationibus, & cessionibus titularum, seu, ut dicitur, jurium Prioratum, ac Bajulivatum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, qua inter fratres ejusdem Hospitalis cum reservatione fructuum, ac omnium reddituum, & plenae administrationis illorum, una cum aliis praemissis fieri consueverunt, nonnulli abusus obreperint, quibus ipsorum Priorum, ac Bajulivorum decus, & extimatio valde diminuitur, dignitatum ejusdem Hospitalis jura, & prerogativa confunduntur, & rectus ordo justitiae, qui in electionibus ad praefatas dignitates juxta dicti Hospitalis statuta, seu stabilimenta, & laudabiles consuetudines, apostolica auctoritate confirmata servari debet, valde perturbatur, dum per reiteratas hujusmodi titularum renunciationes nedium duo, sed quoad tres fratres unius Prioratus, vel Bajulivatus nuncupatione eodem tempore censentur, & magis Crucis honore, qua in suo antianitatis turno non nisi post plures annos potiri potuissent, illico decorantur, aliquando etiam cessionarii, seu resignatarii ipsi non expectata successione in redditibus, & administrationem Prioratus, vel Bajulivatus, qua illis in tituli acquisiti cum primis per cessionem, vel decessum illius, qui resignavit eum vacare contigerit omnino debetur, titulis iisdem quos antea affectaverant sponte dimissis, ad alias convalent dignitates; Unde in titulis sic dimissis, alii fratres subrogantur, & eo nomine pariter magis Crucis dignitatem assequuntur, & insuper dum cessionariis, seu resignatariis praefatis una cum titulo datur expectativa, seu jus futurae successiois ad plenam administrationem ejusdem Prioratus, vel Bajulivatus, privilegium expectativae, & juris hujusmodi, quod specialiter Bajuli is Conventualibus dumtaxat per praefata ejusdem Hospitalis stabili-

limenta concessum est in renunciationem oneris, & impensarum, quas subire tenentur pro alendis fratribus suae Linguae in Conventu residentibus, seu, ut vulgo dicitur, tenendi Albergiam, per hujusmodi preventivas titularum cessiones, resignationes, & translationes fit etiam commune aliis fratribus onera praedicta minime sustinentibus, qui etiam quandoque, hac via indirecta iisdem Bajulivis Conventualibus in praedictis dignitatibus cum magno illorum praedictio praferuntur, multaque aliadamna, & incommoda ex nimis frequentu usu praedictarum cessionum, & renunciationum tam publicae ipsius Hospitalis tranquillitati, quam singulorum fratrum privatis juribus praedicta in dies oriuntur. Hinc est quod Nos volentes pro eo, quem gerimus erga dictum Hospitale paternae charitatis affectu, praedictis malis, quantum cum Domino possumus, occurrere, ac praefatos abusus abolere. Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, hac nostraperpetuo valitura Constitutione, auctoritate apostolica statuimus, & decernimus, ac districte prohibemus, ne renunciations, resignationes, ac cessiones titularum, seu ut dicitur, jurium Prioratum, & Bajulivatum, ac quarumcumque dignitatum, d. Hospitalis cum reservatione fructuum, reddituum, ac administrationis illorum, ad favorem cedentium, seu resignantium de cetero fieri, nec per dilectum filium modernum, & pro tempore existentem Hospitalis praedicti Magnum Magistrum, & illius Consilium admitti ullo modo possint, nisi causa prius per eisdem Magnum Magistrum, & Consilium cognita, & mature examinata, & per suffragia quatuor partium ex quinque eorum, qui tunc in Consilio reperiantur, ac jusferendi suffragii habebunt, concorditer approbata, & nisi antequam de dictis renunciationsibus in Consilio tractetur praecesserit expressos consensus in scriptis Bajulivi Conventualis capitis illius Linguae, ad quem spectabit Prioratus, vel Bajulivatus, de cujus cessione, vel resignatione agendum erit: Et aliter factae, vel admittae renunciations, resignationes, seu cessiones titularum, ac jurium hujusmodi sint ipso facto irritae, & prorsus invalidae, ac nullius roboris, & momenti.

§.2. Praeterea eadem auctoritate prohibemus, ne quicumque Fratres dicti Hospitalis, qui semel per hujusmodi cessiones, ac resignationes cum reservatione fructuum alicujus Prioratus, Bajulivatus, vel alterius dignitatis titulum obtinuerint, durante administratione illorum, qui titulis hujusmodi cesserunt, vel illos resignaverint, ad ullum alium Prioratum, vel Bajulivatum promoveri possint, sed omnino in ipso titulo, quem assecuti fuerunt, permanentes, teneantur expectare vacationem, seu cessionem administrationis fructuum per cessionem, vel decessum illius, qui

in renunciatione tituli cum sibi reservaverit, statimque veniente vacatione, seu cessionatione hujusmodi, praedicta administratio una cum redditibus, & fructibus ipsius Prioratus, vel Bajulivatus ipso facto absque alia declaratione unita, incorporata, & consolidata intelligatur cum titulo jam cesso in persona ipsius cessionarii, vel resignatarii, per cujus tantum mortem, non autem per mortem cedentis, vel resignantis, ac reservarii dictae administrationis praefatus titulus vacabit, & vacasse censetur. Et quoties ante hujusmodi unionem, & consolidationem, vivente adhuc reservatario dictorum administrationis, & fructuum, idem titulus per obitum ipsius resignatarii, seu cessionarii, vel quovis alio modo vacaverit, nulla ratione liceat Fratribus Linguae, vel Prioratus, ad quem, seu quam spectabit, ad tituli hujusmodi smutionem procedere nisi praevio expresso consensu Bajulivi Conventualis capitis ejusdem Linguae de cujus interesse agetur, ac etiam praevio Decreto praedictorum Magni Magistri, & Consilii, per quod concurrentibus, & concordantibus quatuor partibus ex quinque suffragiorum eorum, qui tunc erunt praesentes, & jus ferendi suffragii habebunt, in Consilio declaratum fuerit expedire ad illius tituli smutionem deveniri; alioquin ipse titulus, non obstante quacumque illius smutione, vel provisione aliter facta, censetur eo ipso absque alia declaratione unita, & consolidata cum administratione, & fructibus in cessione reservatis, nec ad illius aliquam aliam novam smutionem, vel provisionem procedi possit absque nova renunciatione, seu cessione juxta formam, ut supra, a Nobis praescriptam faciendam.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem praesentes, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specialiter nota, & expressione digni, illis non concesserint, nec ad illa vocati, citati, & auditu, seu causa propter quas ipsae praesentes emanarunt, sufficienter adductae, verificate, & justificatae fuerint, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, vel etiam motu simili concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti seu se juvari posse; sed ipsas praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari; Sic Bull. Rom. Tom. VI. Pa. r. II.

que, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Magnum Magistrum, & Consilium, & quavis Tribunalia Hospitalis praedicti, alioque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, et functuros, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis, ejusque Linguarum, et Prioratum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, stabilimentis, usibus, et naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, et Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, et occasiones praesentibus pro plene, et sufficienter expressis, servatis, et infertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majoris, sub Annulo Piscatoris, die 9. Aug. 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Contraria refutata.

Dat. die 9. Aug. 1658. An.IV.

CCIII.

Declaratio nullitatis, & invaliditatis Edicti Ducis Sabaudiae, quo enunciat se Supremum Dominum aliquot Castrorum directi Domini Episcopatus Astenis in praedictum Sedis Apostolicae, ad quam spectat ejusmodi Supremum Dominium.

Ex Regest. in Secret. Brava.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Accipimus nuper sub nomine dilecti filii nobilis viri Caroli Emanuelis Ducis Sabaudiae, & Pedemontium Principis prodidisse Praeceptum, sive Edictum

Tenor Edicti Ducis Sabaudiae.

Edictum tenoris sequentis videlicet: Carlo Emanuel per grazia di Dio Duca di Savoia Principe di Piemonte, Conte d'Aste, Principe, e Vicario perp. del S.R.I. Rè di Cipro. Avendoci fatto sapere l'Illustre, e M. Reverendo Orator nostro D. Paolo Vincenzo Roero Vescovo d'Asti, che gli convenga come diretto Signore delle diecisette Castella, che appartengono al Feudo, e ragioni della mensa Episcopale, rinovare alli Vassalli di dette Castella le Investiture, e ricevere da essi il giuramento di fedeltà, ed omaggio vassallizio: Noi per tanto, cui fu sempre a cuore seguendo l'esempio de Serenissimi nostri Antecessori il proteggere, e difendere le ragioni della Chiesa, e quelle in particolare, che al detto Vescovato appartengono. In virtù delle presenti, come Principe, Signore, Sovrano, e Vicario Imperiale nel Contado d'Asti, al quale le dette Castella appartengono, o soggiaciono, abbiamo stimato ispediente per troncare qualsivoglia difficoltà e pretesto, che potesse nell'animo de suddetti Feudatarij difficoltà, e prolungare lo effetto sopradetto, che giamai da Noi, ne da' Serenissimi nostri Antecessori fu impedito di comandare, come in virtù delle presenti di nostra certa scienza, piena potestà, ed autorità assoluta col parere del nostro Consiglio, e come Principe Sovrano, e Vicario Imperiale sudetto comandiamo a tutti li Cavalieri, e ad ogni altro, che rilevi ragione di Feudo, o sia d'utile dominio dal detto Vescovato in dette diecisette Castella, cioè Magliano, Govone, Verza, Piobetti, Castagneto, Castellinaldo, Monteci, San Stefano, Corvegna, Santa Vittoria, Montifello, Cortanese, Pica, Cellarengo, Montaldo, Roero, Pocapaglia, e Casambra, di dovere per quanto stimano cara la grazia nostra, quando a ciò fare faranno dal detto Vescovo chiamati prestargli l'omaggio, e riportarne da esso le dovute investiture, mediante il giuramento di fedeltà vassallizia, e di fare verso di esso tutto ciò che come a diretto si sono obligati: A qual effetto comandiamo a nostri Magistrati, Ministri, Officiali di tener mano accioché questa volontà nostra si adempisca, ed in particolare al Governatore, ed altro che farà per comandare alla Città, e Contado d'Asti di assisterli, se ne sarà richiesto col braccio Reggion. Volendo che le presenti nostre venghino publicate nella Città, e luoghi sopradetti accioché non vi sia chi possa pretendere ignoranza, e che alla Copia stampata dal nostro Stampatore Ducale Sinibaldo si presti tanta fede quant' all'istesso Originale Dat. in Torino li 11. Giugno 1658. Carlo Emanuel V. Morozzo.

Abolat, & annullat prædictum Edictum

§.2. Cum autem Castra memorata in hujusmodi Edicto variis temporibus ab Episcopis tunc existentibus Asten. diversis personis in feudum concessa etiam ex confessione ipsiusmet Ducis ad Ven. Fratrem Episcopum Asten., ejusque mensam Episcopalem ex libera, & irrevocabili donatione Imperatorum, Regum, ac Piorum Fide-

lium, aliisque legitimis titulis, non autem ad alium quemcumque spectasse, & spectare dignoscantur, ac proinde sub alto, & Supremo Dominio, ac superioritate nostra, & Romanæ Ecclesiæ, non autem dicti Ducis, aut alterius cujuscumque fuerint, ac sint, & debeant censi, necnon Feudatarii, Vassalli, & homines eorumdem Castrorum nullius alterius præterquam nostræ, & Apostolicæ Sedis superioritati fuerint, ac sint vere subjecti, & quemadmodum ipsi nullum alium in supremum Dominium recognoscere tenentur, vel debent, ita nemini nisi Nobis, & dictæ Sedi licuerit, vel liceat jura superioritatis, & alti domini in Castra ipsa, vassallos, & homines exercere, ideoque assertiones, & enunciative præjudiciales contentæ in prædicto edicto minime sustineantur, nec debeat illas absque nostra, & ejusdem Sedis animadversione, impugnatione, ac revocatione prætermitti; Propterea Nos, qui in supremo justitiae folio a Domino constituti universarum Orbis Ecclesiarum gerimus curam, quique jurium illarum, & Sedis Apostolicæ sumus Assertores, ne pastorali officio nostro, hac in re quoquo modo deesse videamur: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, prædictum edictum, seu præceptum, & in eo asserta, ac enunciata quæcumque præjudicialia, præsertim in illis verbis, come Principe Signore Sovrano, e Vicario Imperiale nel Contado d'Asti, al quale le detta Castella appartengano, e soggiaciono &c. Et in illis e come a Principe, Sovrano, e Vicario Imperiale sudetto comandiamo &c. Tenore præsentium decernimus, & declaramus erroneas, & erroneas, nulliusque momenti, & efficacie fuisse, aut esse, neque per illud, illas, & illa tanquam inania, frivola, & inefficacia ullum, vel minimum præjudicium juribus nostris, & dictæ Sedis, & Ecclesiæ Asten., ejusque Episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, neque inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse, & pro majori dictæ Sedis, & Ecclesiæ cautela eadem præjudicialia penitus, & omnino annullamus, revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu quocumque prorsus evacuamus, ac motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus nulla, & invalida, revocata, cassa, & irrita, viribusque, & omni effectu plane vacua fuisse, esse, & perpetuo fore, & censi debere decernimus itidem, & declaramus, ita, ut illis minime obstantibus jura nostra, & Apostolicæ Sedis, dictæque Asten. Ecclesiæ semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censi debeant facta, testata, & integra illata, & illibata in omnibus, & per omnia quemadmodum erant ante editionem prædicti edicti, seu præcepti, & perinde, ac si illud non emanasset.

§.3. Decernentes sic, & non aliter, ac præmissis omnibus, & singulis censi in ita per quoscumque Judices ordinarios, &

Decretum irritans.

delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostram Cameram, ejusque Officialia quomodocumque nuncupatos, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quovis alios quacumque auctoritate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria restit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon legibus Imperialibus, & municipalibus, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure, quæsito non tollendo, & fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri Constitutione de gratis, quæcumque interesse Camere Apostolicæ concernentibus in eadem Camera presentandis, & registrandis, itaut præsentis literæ etiam in eadem Camera nullo unquam tempore præsententur, & registrantur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant, necnon dictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illiusque Præsuli, Capitulo, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis ingenere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentis, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§.5. Volumus autem, & eadem auctoritate decernimus, ut præsentis literæ, seu illarum exempla, etiam impressa in hac Alma Urbe nostra affigantur per aliquem ex Curatoribus nostris ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, vel per quemcumque alium in Civitate Asten., quæ sic affixa ita omnes ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Aug. 1658. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 20. Augusti 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Confirmatio Privilegiorum, Exemptionum, Libertatum, Immunitatum, Gratiarum, Indulgentiarum, &c. Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini: Necnon Communicationis Privilegiorum quomodolibet concessorum, cum Patribus Ordinis Carthusiensis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, Gratias, & indulta Religiosorum virorum, qui spiritus seculi illecebris in humilitatis spiritu, & vitæ regularis observantia, vota sua Altissimo reddere, jugiter satagunt, Ordinibus pie, provideque concessa libenter cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitus, & alias desuper providemus, prout matura consideratione prævia, conspiciamus in Domino rationi esse consentaneum.

Exordium.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Fratrum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini Nobis expositum fuit, quod dudum ad ejusdem Ordinis favorem emanarunt a felicis recordationis Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro literæ sub plumbo expeditæ, quibus aliorum nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum literæ reperiuntur insertæ, tenoris qui sequitur, videlicet.

Urbanus VIII.

§.2. Urbanus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Apostolicæ dignitatis apicem, meritis licet imparibus, divina dispositione vocati gratos Domino, & Christianæ Reipublicæ utiles fructus, qui ex Religiosis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub regula Sancti Augustini, tam ex pia, & religiosa eorum vivendi norma, quam ex sollicitis ipsorum Religiosorum studiis, ac continuis laboribus pro divini nominis gloria, ac crebris Verbi Dei prædicationibus, necnon Sacramentorum ecclesiasticorum administrationibus provenire noscuntur intra cordis nostri arcana revolventes, ea, quæ pro ejusdem Ordinis conservatione, & felici gubernio provide statuta fuisse dicuntur, necnon quæcumque privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, & indulta præfato Ordini a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet concessa perpetuo firma, & illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, apostolici muniminis adicimus firmitatem, & desuper apostolici favoris auxilium impertimur, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§.3. Dudum siquidem per felicis re-

cordationis Joannem Papam XXII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ Ordinis Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constituti, per austeritatem piæ vitæ, bonorumque operum actiones, adeo sese reddebant in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducerentur, ipsique Fratres secundum Beati Augustini regulam desiderabant, virtutum Domino perpetuum impendere famulatum, dictus Joannes Prædecessor hujusmodi pium, laudabile, & meritum propositum, & obsequium eorumdem Fratrum digne, in Domino commendans, & gloriosa memoria Caroli Hungariæ Regis, & dictorum Fratrum supplicationibus annuens, eisdem Fratribus regulam antedictam per eos, & eorum Successores, in suis locis, quæ habebant, & præstante Domino in posterum habituri erant, perpetuis futuris temporibus observandam, auctoritate apostolica concessit.

§. 4. Insuper Fratribus, eorumque Successoribus prædictis, quod in Capitulo ipsorum quoties expediret celebrando aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, electum recipere, idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & Successores visitationis, & correctionis debite officium exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum injectionem in se ipsos, vel propter statuta dictæ regulæ violanda incurrere contingeret, juxta formam Ecclesiæ consuetam absolvere valerent. Et denique quod ipsi Fratres, & Successores eorum in terris, & vineis, quas propriis suis manibus excolebant, & in posterum excolerent, Decimas solvere, & ad Synodos Diocæsanorum eorum venire minime tenerentur, neque ad id inviti compelli possint, indulget, prout in literis Apostolicis piæ memoria Clementis Papæ VII. Prædecessoris nostri, pro eo, quod originales literæ ipsius Joannis Prædecessoris amissæ erant, desuper concessis, quarum tenor sequitur, videlicet.

§. 5. Clemens Episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Priori, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ sub regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constitutis, salutem, et Apostolicam benedictionem. Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut jus suum cuilibet conservetur. Hinc est, quod Nos tenorem quarundam literarum felicitis recordationis Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri in Registro ipsius Prædecessoris reperitarum, pro eo, quod sicut vestra petitio Nobis nuper exhibita continebat: originales literæ sunt amissæ, de Registro ipso de verbo ad verbum transcribi, & ad vestra supplicationis instantiam præsentibus annotari fecimus, quæ talis est.

§. 6. Joannes Episcopus Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. Per sancta contemplationis studium, in-

nocentis vitæ meritum, & exercitium laudabilium actionum in fidei fragantia, devotionis existentia, & abundantia charitatis Deus Omnipotens Caput Ecclesiæ Sanctæ Sux colitur, & in cultu sui beatissimi nominis suaviter, & devote Sanctorum memoria renovatur, rependiturque Divina gratia his, qui supernæ Majestatis excellentiæ variis, & devotis affectibus obsequuntur, pro quorum laboribus centuplum, & ipsis æternæ vitæ gaudium tribuit pro mercede. Sic igitur in Sponsa Christi Ecclesia militante Fideles Domini virtutum aromatibus redolentes a Romano Pontifice Successore Beati Petri, & Jesu Christi Vicario in bonis foveantur operibus, ad illa favorabiliter promoveantur, gratiosis tractentur favoribus, & opportune tutelæ munimine roborentur, ut in pacis pulchritudine quiescentes liberi, & quieti mentibus pensum exsolvant Altissimo debite feruitutis: sacramque Religionem suprema plantat Apostolicæ Sedis auctoritas, & plantatam nutrit dulcedine charitatis, pietatis lenimento prosequitur, & eo libentius, & benignius januam ei pandit spiritualium gratiarum, quo fidelius, & sedulius per viam graditur Domini mandatorum, & per longanimitatis, humilitatis, & patientiæ meritum, virtutum tendit ad culmina, & sibi, aliisque Fidelibus thesaurum impetrat cœlestium præmiorum.

§. 7. Sane ad nostrum Apostolatus auditum relatio fide digna perduxit, quod dilecti filii Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ in Hungaria, & aliis partibus constituti per austeritatem piæ vitæ, bonorumque operum actiones adeo se reddunt in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducuntur, quodque ipsi secundum Beati Augustini regulam desiderant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum. Nos igitur hujusmodi pium, laudabile, ac meritum propositum, & obsequium eorumdem Fratrum Dei, & Sanctorum suorum prosequendum laudem, & gloriam in Domino commendantes, & attendentes illa salubria, & efficacia fore ad perennis salutis bravium impetrandum, & ut eo libentius dicti Fratres divinis beneficiis se occupent, seque diligentius exercent in operibus sanctitatis, qui invenisse gaudebunt Nos, & dictam Sedem sibi gratiosos, propitios, & benignos: Charissimi in Christo filii nostri Caroli Regis Hungariæ Illustris, quem ad fratres ipsos specialis devotionis affectum habere percipimus, apostolicam pro Fratribus prædictis in hac parte gratiam humiliter implorantis, & eorumdem Fratrum devotis supplicationibus annuentes, prælibatis Fratribus, auctoritate apostolica regulam concedimus antedictam, per eos, & Successores ipsorum in locis suis quæ habent, & præstante Domino habebunt in posterum, perpetuis futuris temporibus observandam memoratis insuper Fratribus, eorumdemque Successoribus, quod in Capitulo ipso-

rum quoties expediret celebrando, aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, & electum recipere valeant, & habeant: idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & Successores visitationis, & correctionis debite officium valeat exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum injectionem in se ipsos, vel propter statuta dictæ regulæ violanda incurrere contingerit, juxta formam Ecclesiæ absolvere consuetam: denique ut præfati Fratres, Successores eorum, de terris, vineis, quas propriis suis manibus excolunt, & ipsi Successores præfati excolent in posterum, Decimas solvere, & venire ad Synodos Diocæsanorum eorum minime teneantur, neque ad id compelli possint inviti eisdem Fratribus, & Successoribus, & Priore, de Sedis ejusdem clementia, & benignitate solita, tenore præsentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Avenione vigesimo sexto Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno tertio. Incarnationis vero Dominicæ Anno millesimo trecentesimo decimonono.

§. 8. Ceterum, ut earumdem literarum tenor præfatus, si insertus, omnimodam rei, seu facti certitudinem habeat, apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamque vim, eumque vigorem dicti tenor per omnia habeat, quem haberent originales literæ supradictæ, & eadem prorursus eidem tenori fides adhibeatur quandoque, & ubicumque, sive in judicio, vel alibi fuerit exhibitus, vel ostensus, & eidem stetis firmiter in omnibus, sicut eisdem originalibus literis staretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Per hoc autem nullum jus de novo vobis acquiri volumus, sed antiquum si quod habetur, tantummodo conservari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ annotationis, constitutionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Avenione quarto decimo Kalendas Augusti, Pontificatus nostri anno primo. Incarnationis vero Dominicæ anno 1343.

§. 9. Et deinde piæ memoria Gregorius Papa XI. etiam Prædecessor noster Prioris Generalis, & Fratrum tunc existentium, hujusmodi tunc inelinationem eorum domus in quibus divino vacabant obsequio, sub Beati Petri, & sua protectione suscepit, statuens, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini Regulam in domibus ipsis, auctoritate apostolica institutus esse dignoscatur, perpetuis ibidem tem-

poribus inviolabiliter observari deberet. §. 10. Præterea, ut quascumque possessiones, & bona, quæ præfata domus tunc juste, & canonicè possidebant, aut in futurum, concessionem Pontificam, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis poterant adipisci, Fratribus præfatis, eorumque Successoribus firma, & illibata permanerent, una cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Olivetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Wadis, pasuis in bosco, & plano, in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus suis, novalium, aut quæ propriis manibus, aut sumptibus colebant, de quibus aliquis hæcenus decimas non perceperat, sive de animalium, suorum nutrimentis, nullus ab ipsis Fratribus Decimas exigere, vel extorquere auderet, seu præsumeret; liceret quoque iisdem Fratribus Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos a seculo fugientes ad conversionem accipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

§. 11. Prohibuit insuper, ut nulli Fratrum præfatorum post factam in domibus hujusmodi professionem fas esset, nisi Prioris sui licentia arctioris Religionis obtenta, de iisdem domibus discedere: Discedentem vero absque communi Literarum Apostolicarum cautione nullus auderet retinere. Præterea inhibuit ne ullus Episcopus, vel quælibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conventus forenses ipsos Fratres venire, nec judicio seculari de propria substantia, vel possessionibus eorum subjacere compelleret, nec ad domos præfatas causa ordinationis celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conventus publice convocandi venire præsumeret, nec Regularem dicti Prioris electionem impediret, aut de instituendo, vel revocando eo, qui pro tempore foret contra Statuta eorum Ordinis se aliquatenus intromitteret, illud adiiciens, ut scilicet Priores ipsi Episcopo, salvo Ordine suo, obedire deberent, & contra statuta Ordinis præfati nullam obedientiam, facere compellerentur.

§. 12. Pro conservationibus vero Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, seu pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiastico Sacramento, nullus a dictis Fratribus sub prætextu consuetudinis, vel alio modo quicquam auderet extorquere, sed illis hæc omnia gratis Episcopi Diocæsanæ impenderent, alioquin liceret eis quoscumque mallent Catholicos adire Antiquitates, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, qui apostolica fieri auctoritate dictis Fratribus, quod postularent, impertirentur. Quod si Sedes Diocæsanorum Episcoporum forte vacarent, interim omnia Sacramenta Ecclesiastica a vicinis Episcopis accipere libere absque contradictione possent; ita tamen, ut ex hoc impofterum, propriis Episcopis nullum præjudicium generaretur. Quia vero interdum propriorum Episcoporum non habeant, si quos Episcopos Rom. Sedis gra-

tiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam habent, per eos transire contigerit, ab eis benedictionem vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium, auctoritate apostolicae Sedis recipere valent.

§.13. Cum autem generale interdictum terra adesset, liceret eisdem Fratribus, clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dedissent interdicto, submissa voce divina celebrare. Christma vero, O'eum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines forent promovendi a Dioecesanis suscipere Episcopis, si Catholici forent, ac gratiam, & communionem Sacrosanctae Romanae Sedis habent, & ea vellent sine pravitate aliqua exhibere.

§.14. Prohibuit similiter, ut infra fines suorum locorum, nullis sine consensu Dioecesanorum Episcoporum, & doctorum Fratrum, Cappellam, seu Oratorium de novo astruere auderet, salvis Privilegiis Romanorum Pontificum, & ad hoc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, aliisque omnibus Ecclesiasticis, secularibusque personis a dictis Fratribus omnino fieri vetuit: sepulturam quoque in Ecclesiis ipsorum Fratrum liberam esse decrevit, ita ut eorum devotioni, & extremae voluntati, qui se in Ecclesiis eisdem sepeliri deliberasent, nisi forte excommunicati, vel interdicti, aut etiam publici usurarii essent, nullus abisteret: salvis tamen juribus illarum Ecclesiarum, a quibus corpora mortuorum assumerentur.

§.15. Decimas praeterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum doctorum Fratrum spectantes, quae a Laicis detinebantur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinebant revocandi, libera esset eisdem Fratibus de apostolica auctoritate facultas: Obeunte vero generali Priore praedicto, eorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia praepoheretur, nisi quem dicti Fratres communi consensu, vel Fratrum major pars consilii sanioris, secundum Deum, & B. Augustini Regulam providerent eligendum. Paci quoque, & tranquillitati doctorum Fratrum paterna in posterum sollicitudine providere studens, auctoritate apostolica prohibuit, ut inter clausuras locorum doctorum Fratrum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temere capere, vel interficere, seu violentiam exercere auderet. Praeterea omnes libertates, & immunitates a Praedecessoribus suis Romanis Pontificibus locis doctorum Fratrum concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, & Principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter eisdem Fratribus indultas confirmavit. Decernentes, quod nulli omnino hominum liceret praefatas

domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare: Sed ea omnia integra conservarentur illis, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa erant, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolice auctoritate, & Dioecesanorum Episcoporum canonica iustitia, & in supradictis Decimis moderatione Concilii Generalis, prout in Literis ipsius Gregorii Praedecessoris in hunc, qui sequitur modum.

§.16. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus S. Pauli Primi Eremitae, in Hungaria, & aliis Mundi partibus constitutis, sub Regula S. Augustini, tam praesentibus, quam futuris Regularem vitam professis. In perpetuum Religiosam vitam eligentibus apostolicam convenit adesse praesidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursum, aut eos a proposito revocet, aut robur, quod abest, S. Religionis infringat. Ea propter dilecti in Domino Filii vestris iustis postulationibus clementer annuimus, & domos vestras, in quibus divino vacatis obsequio, sub Divi Petri, & nostra protectione suscepimus, & praesentis scripti Privilegio communimus.

§.17. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Divi Augustini Regulam in domibus ipsius auctoritate apostolica institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Praeterea quascumque possessiones, & quaecumque bona, quae praedictae domus in praesentiarum iuste, & canonice possident, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis praesente Domino poterunt adipisci, firma vobis, vestrisque Successoribus, & illibata permaneant, in quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis. Loca ipsa, in quibus praedictae domus sitae sunt, cum omnibus pertinentiis suis, videlicet cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Olivetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Wadis, Pascuis in bosco, & plano in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus, seu novaliis vestrorum, quae propriis manibus, aut sumptibus contritis, de quibus aliquis haec tenus Decimas non percepit, sive ad vestrorum animalium nutrimentis, nullus a vobis Decimas exigere, vel extorquere praesumat.

§.18. Liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos a saeculo fugientes ad conversionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli Fratrum vestrorum post factam in domibus vestris professionem fas sit, nisi arctioris Religionis obtenta licentia, de iisdem domibus discedere, discedentem vero absque communi litterarum nostrarum cautione nullus audeat retinere: insuper etiam auctoritate apostolica inhibemus, ne ullus Episcopus, vel

qualibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conventus forenses vos ire, vel iudicio seculari de propria substantia, vel possessionibus vestris subjacere compellat, nec ad domos vestras causa Ordines celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conventus publicos convocandi venire praesumat, nec Regularem Prioris vestri electionem impediatur, aut de instituendo, vel removendo eo, qui pro tempore fuerit, contra statuta Ordinis vestri se aliquatenus intromittat, illud adiacentes, ut scilicet Priores ipsi Episcopo salvo Ordine suo obedire debeant, & contra statuta Ordinis sui nullam obedientiam facere compellantur: pro consecrationibus vero Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiastico Sacramento, nullus a vobis sub praetextu consuetudinis, vel alio modo quicquam audeat extorquere, sed haec omnia gratis vobis Episcopi Dioecesanis impendant: alioquin liceat vobis quoscumque malueritis Catholicos adire Antistes, gratiam, & communionem Apostolicae Sedis habentes, qui nostra freti auctoritate, vobis quod postulatis impendant. Quod si Sedes Dioecesanorum Episcoporum forte vacaverint, interim omnia Ecclesiastica Sacramenta a vicinis Episcopis accipere libere absque contradictione possint: sic tamen, ut ex hoc in posterum propriis Episcopis nullum praedictum generetur.

§.19. Quia vero interdum propriorum Episcoporum copiam non habetis, si quos Episcopos Romanae Sedis, ut diximus, gratiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam habeatis, per vos transire contigerit, ab eis benedictiones vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium, auctoritate Apostolicae Sedis recipere valeatis.

§.20. Cum autem generale interdictum terrae fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dederitis interdicto, suppressa voce divina officia celebrare: Christma etiam, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines fuerint promovendi a Dioecesanis suscipietis Episcopis, si quidem Catholici fuerint, & gratiam, & communionem Sacrosanctae Romanae Sedis habuerint, & ea vobis voluerint sine pravitate aliqua exhibere.

§.21. Prohibemus insuper, ut infra fines locorum vestrorum nullus sine consensu Dioecesanorum Episcoporum vestrorum Cappellas, seu Oratorium de novo construere audeat, salvis privilegiis Pontificum Romanorum, & ad hoc novas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, & aliis omnibus Ecclesiasticis, secularibusve personis a vobis omnino fieri prohibemus: Sepulturam quoque in Ecclesiis vestris liberam esse decernimus, ut eorum devotioni, & extremae voluntati, qui se in

Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

iisdem Ecclesiis sepeliri deliberant, nisi forte excommunicati, vel interdicti sint, aut etiam publici usurarii, nullus obstat, salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, e quibus corpora mortuorum assumuntur.

§.22. Decimas praeterea, & possessiones ad jus Ecclesiarum vestrarum spectantes, quae a Laicis detinentur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinent revocandi, libera sit vobis de nostra auctoritate facultas.

§.23. Obeunte vero generali vestro Priore, suorum quomodolibet Successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia praepoheratur, nisi quem Fratres communi consensu Fratrum, vel major pars Consilii sanioris, secundum Deum, & Beati Augustini Regulam providerint eligendum paci quoque, & tranquillitati vestrae paterna in posterum sollicitudine providere studentes, auctoritate apostolica prohibemus, ut intra clausuras locorum vestrorum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temere capere, vel interficere, seu violentiam audeat exercere.

§.24. Praeterea omnes libertates, & immunitates a Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones secularium exactionum a Regibus, & Principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter vobis indultas, auctoritate apostolica confirmamus, & praesentis scripti Privilegio communimus.

§.25. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat praefatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed ea omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicae auctoritate, & Dioecesanorum Episcoporum canonica iustitia, & in supradictis Decimis moderatione Concilii Generalis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularive persona hanc nostrae Constitutionis paginam sciens contra temere venire tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio excommunicationis existere de perpetrata iniquitate dignoscatur, & a Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extrema exterminatione districtae subiaceat ultioni.

§.26. Cunctis autem eisdem domibus sua jura servantibus sit pax Domini Nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, Amen, Amen. Datum Avinionae, per manum Petri Tituli Sanctae Anastasiae Presbyteri Cardinalis, Sanctae Romanae

Hic pagina contravenientes puni.

H h na